– בשטרי חלטאתא¹ ואדרכתא² דלאו בני פרעון נינהו

By שטרי חלטאתא ואדרכתא which are not payable

OVERVIEW

The משנה states that if one finds כל מעשה בי"ד it is to be returned to the maker. רב עמרם initially assumed that מעשה בי"ד refers to a מלוה paid the doan. לוה because we are not concerned that the זירא paid the loan. ר' זירא 'דירא 'ד

_____

asks: תוספות

תימה שטרי אדרכתא אמאי לאו בני פרעון נינהו –

It is astounding! Why are אדרכתא considered notes that are not payable? They should be considered payable -

- כיון דעדיין לא זכה בקרקע עד שכתבו לו שטרי חלטאתא Since the מלוה did not acquire any property yet, until בי"ד writes for him can pay the debt (and claim that he paid the debt). If we are שטרי אדרכתא (as יור זירא ' זירא maintains) why do we return the שטרי אדרכתא to the שטרי אדרכתא paid the debt and he lost the שטרי אדרכתא!

תוספות continues to ask:

וכן בסמוך⁴ דקאמר איהו דאפסיד אנפשיה דבעי ליה למקרעיה

_

 $^{^1}$ See שטר הלטאתא. רש"י, ד"ה בשטרי states that בי"ד assigned a specific field (which belonged to the מלוה as a collection for his debt.

 $^{^2}$ See מלוה הייי ד"ה אדרכתא. A שטר אדרכתא, written by בי"ד, gives the at the right to search for properties that belong to the מלוה in order for the מלוה to collect his debt from them.

³ Regarding אטרי חלטאתא it is understood (at this point before s'רבא' question) why there is no concern of פרעון, since the שטר means; the מלוה own this field as payment for his debt

And there is a similar difficulty shortly when the גמרא says the reason why we return the שטרי הלטאתא ואדרכתא to the מלוה is because it is the לוה that caused the loss to himself, for he should have torn the שטר אדרכתא when he paid the loan -

או אבעי ליה למכתב שטר מכירה –

Or the לוה **should have** seen to it **that** the מלוה **write a bill of sale** that he is selling this field back to the מלוה [if the מלוה claims he lost the שטר אדרכתא], this concludes the תוספות .גמרא asks. however -

– בשטרי אדרכתא שעדיין הקרקע היא בידו

By שטרי אדרכתא where the property is still in the possession of the - - לוה אפסיד אנפשיה הלא יכול לטעוו פרעתי ^{5}

How did the לוה cause a loss for himself, can he still not claim פרעתי?!

תוספות answers:

ויש לומר דשטרי אדרכתא נקט אליבא דרבה –

And one can say; that ר' זירא (and רבא mention שטרי אדרכתא according to - רבה

דאית ליה בפרק המפקיד (לקמן דף לה,ב ושם) דאכיל פירי מכי מטא אדרכתא לידיה who maintains in מלוה that the מלוה receives the פירות (of the field which he forecloses) from the time when he was in possession of the אדרכתא -

אם כן לא יוכל לומר עוד פרעתי כיון שכבר זכה בקרקע⁶ –

Therefore the מלוה any more since the מלוה already acquired the property.

-ולרבא מתניתין בחלטאתא לדבריו יעמיד מתניתין בחלטאתא גרידא ולרבא מכי שלמו יומי דאכרזתא הברזו יעמיד מתניתין בחלטאתא ארידא

_

⁵ We are now assuming [according to רבא and רבא (ד' זירא)] that היישינן לפרעון. Therefore why should we return the מלוה מלוה, perhaps the לוה paid (as he claims) and he took back the שטר אדרכתא and lost it. Granted by שטר חלטאתא where the מלוה is in possession of the field (and the לוה wants to regain possession), the הלטאתא is at a disadvantage for if you paid the loan you should have torn the שטר (or have a new שטר with the מלוה as the buyer] written up, since the property is in the s' מלוה possession. However here where the field is הרשות הלוה the is no reason why not to be הרשות הלוה.

⁷ רבא is the one giving the answer of איהו דאפטיד אנפשיה (so according to רבא the משנה is only by שטרי הלטאתא is the one giving the משנה agrees that according to משנה can be discussing משנה as well.

⁸ When the מלוה identifies a field which belongs to the לוה, the בי"ד makes a public announcement to foreclose [or sell] this property. It is sold to the high bidder (possibly the מלוה, who then takes possession of

תוספות concludes:

ויש ספרים דלא גרסי אדרכתא:

And there are texts that do not mention שטרי אדרכתא; only שטרי חלטאתא.

SUMMARY

The לוה is not believed to claim פרעתי (on a found שטר) if the מלוה has ownership in the לוה' property; this includes a שטר אדרכתא if we maintain that the מלוה receives the פירות from the date of this שטר. Otherwise it refers to a שטר חלטאתא only.

THINKING IT OVER

תוספות says that according to רבא משנה פי"ד מעשה מעשה מעשה refers to שטרי חלטאתא only. However when ר רבא challenged ר' זירא he said [in the plural] והני לאו והני לאו הני לאו is referring to at last two (types of) מעשה בי"ד מעשה מפות say that it only refers to אטרוח אטריי חלטאתא: how can תספות say that it only refers to אטריי חלטאתא

3

the field or someone else buys it) and the amount of the loan is paid to the מלוה (the rest [if any] goes to the ללוה).

⁹ See 'Thinking it over'.

¹⁰ See footnote # 9.

¹¹ See אבני קודש.